

Міністерство освіти та науки України

**Державний заклад «Південноукраїнський національний
педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»**

Історико-філологічний факультет

Кафедра української та зарубіжної літератур

**ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА АНАЛІЗУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ:
СУЧАСНІ ВЕКТОРИ ДОСЛІДЖЕНЬ**

Збірник наукових статей

ВИПУСК 3

Одеса 2025

Міністерство освіти та науки України

**Державний заклад «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»**

Історико-філологічний факультет

Кафедра української та зарубіжної літератур

**ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА АНАЛІЗУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ:
СУЧАСНІ ВЕКТОРИ ДОСЛІДЖЕНЬ**

Збірник наукових статей

ВИПУСК 3

Одеса 2025

УДК 811.161.2'42 (075.8)

DOI: <https://doi.org/10.24195/TandPLTA/2025-3>

Рекомендовано до друку вченою радою ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

(протокол № 6 від 27 листопада 2025 року)

Редакційна колегія

Авксентьєва Г. А., кандидат філологічних наук, доцент – відповідальний редактор.

Босва Е. В., кандидат філологічних наук, доцент – відповідальний редактор.

Павлюк Н. Л., кандидат філологічних наук, доцент – відповідальний редактор.

Рецензенти

Шевченко Т. М. – доктор філологічних наук, професор, завідувач кафедри української літератури та компаративістики Одеського національного університету імені І. І. Мечникова.

Кон О. О. – кандидат філологічних наук, доцент, декан історико-філологічного факультету ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського».

Теорія та практика аналізу художнього тексту: сучасні вектори досліджень : зб. наук. статей. Одеса : Видавець Букаєв Вадим Вікторович, 2025. Вип. 3. 197 с.

ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет

імені К. Д. Ушинського», 2025

найвиразніших проявів модерністичних художніх пошуків в українській прозі кінця XIX – початку XX ст. Центральними для художнього мислення письменниці є світосприйняття й поетика символізму, інтегрованого з неоромантичними та натуралістичними тенденціями. Індивідуальність стилю Кобилянської характеризується еволюційним рухом від неоромантичної естетичної парадигми до символізму та імпресіонізму, значним функціональним навантаженням суб'єктивовано-ліричного наративного типу в особовій і безособовій формах, новаторською інтерпретацією жанру поезії в прозі, широким спектром структуротворчих засобів (композиційно-образотворчий контраст, символіка, імпресіоністична поетика).

Література

1. Гундорова Т. *Femina melancholica*: Стаття і культура в гендерній утопії Ольги Кобилянської. Київ : Критика, 2002. 271с.
2. Демченко І. Особливості поетики Ольги Кобилянської. Київ : Твім-інтер, 2018. 354 с.
3. Кирилюк С. Ольга Кобилянська і світова література. Чернівці : Рута, 2016. 136 с.
4. Кобилянська О. Зібрання творів : у 10 томах. Чернівці : Букрек, 2017. Т. 2. 445 с.
5. Моклиця М. Стильові домінанти творчості Ольги Кобилянської. *Слово і час*. 2012. № 4. С. 50-61.

DOI: <https://doi.org/10.24195/TandPLTA/2025-3-3>

Евеліна БОЄВА,

кандидат філологічних наук,

доцент кафедри української та зарубіжної літератур

Університету Ушинського

СТИЛІСТИЧНИЙ ПОТЕНЦІАЛ АНГЛІЗМІВ У СТРУКТУРІ ПРОЗОВОГО ТА ПОЕТИЧНОГО ПОСТМОДЕРНОГО ДИСКУРСУ

The article presents an analysis of foreign-language units of Anglo-American origin functioning in contemporary Ukrainian postmodern discourse, with particular attention to their semantic and stylistic assimilation. It is demonstrated that the most numerous group of modern Anglicisms, viewed as temporal linguistic identifiers of literary language in the early twenty-first century, consists of insertions that are not assimilated either graphically or grammatically. They are employed as markers of the «modernization» of language, events, and characters and are typically absent from dictionaries of foreign lexical borrowings. A distinctive feature of the expressivization of Ukrainian postmodern discourse is identified as the active presence of structurally diverse English-language units that are never used neutrally but always carry connotative meaning.

Key words: *anglicisms, structurally diverse borrowed units, postmodern discourse, barbarisms, foreign insertions, linguistic markers.*

Постановка проблеми. З кінця XX століття починається інтенсивний процес кількісного зростання в українській мові запозиченої лексики з англійської мови, переважно з її англо-американського варіанту. Причиною цього стали екстралінгвальні чинники: суспільно-політичні, економічні та політичні перетворення в Україні, відкритість та інтеграція в міжнародні культурні й інформаційні сфери. Триває цей процес і сьогодні. Особливо багато таких різноструктурних запозичених одиниць містить постмодерний дискурс. Їхній склад, обсяг, рівень адаптованості/неадаптованості ще не зазнали ґрунтовного вивчення. Ось чому дослідження різноструктурних англізмів і рівнів їхнього засвоєння, функційних і стилістичних особливостей в сучасній українській мові художніх творів видається нам вельми **актуальним**. Зазначимо, що англізми у мові сучасної української прози номінують реалії молодіжної культури і тому, безумовно, варті серйозного детального аналізу.

Метою дослідження став аналіз іншомовних одиниць англо-американського походження в українському художньому мовленні в аспектах їхнього семантичного та стилістичного засвоєння та сприйняття як елементів англо-американської картини світу, які перебувають у процесі входження в

українську мову сучасних художніх творів і створюють для україномовного адресата (реципієнта) мовний образ цих англомовних країн.

Об'єктом дослідження обрано іншомовні одиниці англо-американського походження в художніх текстах сучасних письменників-постмодерністів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Проблемам сучасних англомовних запозичень присвячено чимало наукових робіт, в яких цю проблематику досліджували в різних аспектах: перенос запозичених концептів (Н. А. Слобожанина), класифікація основних типів запозичень у сучасній українській літературній мові (Н. В. Гудима), деякі психолого-соціальні проблеми у процесі запозичення (О. В. Сидоренко), причини запозичень іншомовних, переважно англо-американських, лексем, у структурі сучасного українського художнього дискурсу (Л. М. Бороденко), стилістичні функції запозичень у поетичній творчості Ліни Костенко (О. В. Степанюк), у творах Юрка Іздрика (І. О. Дегтярьова) та Любка Дереша (Ю. Й. Рисіч), стани та ступені адаптації англізмів із формантом *-ing* (В. В. Білоусова), особливості засвоєння слів англомовного походження в сучасній українській мові (Д. Х. Баранник, О. С. Дьолог, Н. А. Попова, О. О. Ситенко) тощо. Англізми в сучасній українській, російській і чеській мовах досліджував Б.М. Ажнюк.

Виклад основного матеріалу. Дослідження здійснено на матеріалі ідіолектів Юрія Андруховича, Юрія Іздрика, Сергія Жадана, Ірени Карпи, Любка Дереша, а також збірок віршів Михайла Жаржайла, для аналізу залучались також поодинокі приклади із творів інших сучасних авторів, творчість яких у наш час користується популярністю серед молоді. Мова їхніх творів є яскравим зразком процесу «пошуків нової мови». Вони впевнено тримаються у річищі мовної стихії постмодерністів 90-х років, яка вдало була висвітлена Лесею Ставицькою: «Провідні постулати естетики постмодернізму визначали домінуючі мовно-стильові ознаки художньої літератури 90-х років... «Покоління, що несе на собі вагу передапокаліптичних настроїв», «покоління національної депресії» – такі стислі характеристики закріпилися за письменниками 90-х, тексти яких засвідчують постмодерні принципи

художнього досягнення світу: заперечення вищого смислу буття, естетичний нігілізм, відсутність віри в об'єктивну істину, девальвація ідеалу, іронія, ексцентризм, виявлення ознак абсурдності світу.

Мовна естетика нової літературної генерації будується на ствердженні безмежного права авторського самовираження, яке передбачає нехтування не тільки традиційними поняттями й етичними нормами, а й мовними, стилістичними, жанровими законами» [11, с. 154].

Зазначимо, що з погляду співвіднесення звукової та графічної форми варіантів-англізмів у художній літературі, їх можна поділити на дві групи: 1) варіанти-омофони, у яких заміна графічного вигляду слова не позначається на його звучанні (*Інтернет* = *Інтернет* (*Internet*), *бодігард* (*bodyguard*), *олінклюзив* (*all inclusive*), *супермаркет* (*supermarket*), *сервіс* (*service*), *імідж* (*image*), *чат* (*chat*), *сайт* (*site*), *провайдер* (*provider*) і 2) правописно-орфоепічні варіанти, у яких відмінності написання позначаються на звучанні (*хепі-енд* – *гені-енд*, *хіт* – *гіт*, *хіпі-гіпі*, *уїк-енд* – *вік-енд*, *тинейжер* – *тінейжер*, *хакер* – *гакер*, *і-мейл* – *е-мейл* – *мейл* – *мел*, *дистриб'ютор* – *дистрибутор* [10, с. 201].

У мові творів вищезазначених авторів дуже часто трапляються перифрастичні назви й алюзії (*Паті під час чуми*, *Земля можливостей* (*Америка*)), вигуки (*Халілуйя! УПС! Йоу! Хай! Ноу! ЄС! Вау! Соу!*) англійського походження, пор.: *Гебешиник нікому не сподобався — він понтувався, говорив про боротьбу з внутрішнім ворогом і замість зрозумілого нам америка вимовляв із якимось дурацьким прононсом — юнайтед стейтс* [3, с. 99]; – *Айнод є! Халілуйя!* – *Редька й сама забула, як заподливо пхала його в кульок...* [9, с.136]; *Ми приїжджаємо туди, ми опиняємось і перебуваємо там, де, як нам здається, повинні бути. А те, що при цьому часто помиляємось... Sorry... Бог не відповідає за наші помилки* [7, с. 12]; *Але головна звістка, месидж дня, до нас долетіла – Єльцин виліз на танк. Ми вистрелили з усіх пляшок і хором закричали Yeltsin yessss!* [1, с. 330].

Головним чином до класу мовних ідентифікаторів кінця XX – початку XXI століття у наших джерелах уналежнюємо приклади англізмів на позначення

об'єктів матеріальної культури (*біг-джип, біг-мак, джип-тонік, кока-кола, колгейт, мустанг, олдспайс, орбіт, Плейбой, рексона, субару, хедениолдерс, хот-дог* тощо). Основними параметрами часових мовних ідентифікаторів у текстах початку ХХІ століття є висока частотність уживання, тематична належність, типові контексти, пор.: *Купуйте Чупа-чупс, – рахманним юдейським голосом закликав він...* [7, с. 115]; *...анатомічно-акупунктурна мапа та чорно-білий варіант загальновідомого логотипу Пенсі...* [7, с. 56]; *Великий вибір кедів. Такі ж попсові «конверси» у нас продаються за € 100, там коштують 55* [8, с. 238]; *Я ні слова не мовлю про нас. Їж біг-мак* [4, с. 32].

Поява цього класу слів у мові сучасної художньої прози зумовлена дією екстралінгвальних факторів: зміною ціннісних орієнтирів, роллю реклами, засобів масової інформації тощо.

Нові англізми завдяки засобам художнього мовлення входять в українську мову не тільки у формі власне запозичень, а й у формі варваризмів й іншомовних вкраплень. Такі форми запозичення, за нашими спостереженнями, є найбільш поширеними в текстах сучасної постмодерної прози. Характерними рисами варваризмів як іншомовних одиниць, що в плані адаптації вийшли за межі іншомовних вкраплень, можна вважати використання їх монологізмами, незасвоєння мовою, що їх приймає, можливість існування як у графіці мови-джерела, так і у графіці мови-реципієнта. Варваризми на загальномовному рівні відрізняються також фонетичною і граматичною варіативністю і різним ступенем віднесення їх користувачами до основного фонду української мови.

Особливості використання цих типів іншомовної лексики англійського походження у мові сучасної української художньої прози полягає в тому, що дуже часто іншомовні вкраплення передаються засобами української графіки, тим самим набуваючи рис варваризмів. Це можна спостерігати як на рівні слова (*Беверлі-Хілз, Драйв, класик, Малхоланд, Мелроуз, рашен, Сансет, тріп*), так і на рівні фрази («*Шо найс то найс*» [9, с. 43]; «*...хтозна, коли трапиться некст тайм?*» [9, с. 236]; *Вони ж не рекламують середньокласові готелі ол-інклюдів і молочні продукти* [9, с. 158]; *Половина твоїх так званих трепл-*

сторі – розповіді про те, де, як і що ти ЖЕРЕШ!!! [8, с. 203]; Коли ми переїхали на Бельведер, мені йшов дванадцятий. Тобто зміна місця проживання наклалась у часі з початком відомих змін у мені. Така собі особиста сексуальна революція, **революшн намба ван** [1, с. 52].

Характер розміщення й особливості графічного оформлення англomовного складника у структурі постмодерного дискурсу зумовлені його стилістичною й композиційною функцією. Навіть засіб перенесення лексичної одиниці з однієї мови до іншої підпорядковується законам внутрішньої стильової цілісності. Найпоширеніший принцип включення англiзму до прозового тексту – англійське словосполучення або речення: *...весь цей антикультурний пафос автор трансформує у літературний текст, докладаючи таким чином **another brick** у мур культури [7, с. 61]; Не пропадете, якщо не знітетеся. **Fight for your rights**, словом [9, с. 208]; Коротше не ходіть у найперші міста, які порадив вам ваш гід, бо так **everybody does** [9, с. 226]; ВСІМ НА ДОБРАНИЧ, **BCI SWITCH OFF!!!** [8, с. 176]; Довкола мур і **no way out?** Вихід є. Вихід завжди [7, с. 11]; Ні, львів'янка. І вона увесь час танцює з іншими, але так, ніби тільки зі мною. **You know what I mean** [1, с. 107]. У поданих вище прикладах англomовні складники є невід'ємними частинами контексту, автори навіть не вважають за потрібне розтлумачувати їхнє значення.*

Численними є випадки вживання лайливої лексики та лайливих виразів з різко негативною конотацією, причому ці вкраплення графічно можуть зберігати оригінальне відтворення, а можуть оформлюватися кирилицею. Натрапляємо у текстах на деривати від інвективних лексем: - *Думаю, помер від нападу серцевого. - Або від щастя, що так круто **нафакався**...* [8, с. 242, «Фройдби плакав»; Жовта книга]; *Плани непересікання законної дружини з фактичною... Тиждень на Мальті в **шоу-шитних** справах* [8, с. 283].

Фіксуємо у постмодерній й лайливі вирази предикативної структури: *Обличчя відразу ж скинуло з себе маску блаженного спокою. «**Damn fucking shit-ass!** – чомусь пригадалися уроки в репетитора з англійської: – **Cocksucker-mother-fucker!!!**»* (так його викладачка любила казати найбільше) [2, с. 29], пор.

(інше графічне оформлення): ... займаючи свій час виснажливою роботою. Догляд за небогою. Ненависне зайняття («Ви наш новий **бєбі-сітер?**» – «Ні, я ваш новий **мазафакер!**») [8, с. 39, «50 хвилин трави»; Жовта книга].

Частотними в аналізованих творах виявились і «кентавризми», коли частина слова (твірна) графічно оформлена латиницею, а транспозиційний формат – кирилицею, тобто спостерігаємо поєднання компонентів двох мов (назва острова Ява та форманта): *Мертво впала тиша. Було чути, як у секретарки тихенько гуде, виспівуючи **Java'нською** говіркою свої кремнієві колядки, комп'ютер* [2, с. 134]. ... юний гайдеггер каже що це прекрасно / **д. з. е. е. п. d.** [6, с. 358]. Назва вірша «**Демосезон**» у збірці Ю. Іздрика «Календар любові» [6, с. 78]; ...коли забирає в мене, для демонстрації, ракетку («ракету», *еге ж, — може, подумки він взагалі до неї на «ви» звертається? — штука й справді коштовна, майже три тисячі крон — трохи не весь гонорар за лекцію! — я в неї вгепала у фірмовому «**Reebok'івському**» магазині в центрі Стокгольма...* [5, с. 158-159].

Запозичені лексичні одиниці у сфері українського культурного простору дістають специфічне емоційне забарвлення і часто використовуються на сторінках української художньої літератури як засіб епатажу: ...*фе, яка ж я бридка. Панянка Наглість, Жовч і Цинізм. **Hate myself*** [8, с. 15]; *Ого, подумалось мені. Хоча, можливо, я навіть проказав про себе **WAW!** Або **OOPS!** Або просто **OUCH!*** [7, с. 78]; ...***you lost!** – проспівати осені / шепнути собі: / **you win!*** [6, с. 285].

Найпоширенішими серед власних назв (онімів) в постмодерних текстах виявились іншомовні вкраплення та варваризми таких тематичних груп:

– назви музичних гуртів, оркестрів, виконавців, альбомів, пісень: *Army of Lovers, «Atomic Bomb Blues», «Beatles», «Deep Purple «Grand Funk», Creedence, «Hotel California», «Led Zeppelin», Lonely, Pink Floyd, Planet U2, «Smoke City», «Styx», «The Rolling Stones», «Uriah Heep», «Wish You Were Here», «Yellow Brick Road», «Yes» тощо;*

– топографічні назви: *Boulevard Sunset, Hollywood, Venice Beach*, Беверлі-Хілз, Біч, Веніз, Вок, Драйв, Мелроуз, Сансет, Чайна-Таун;

– назви фірм, корпорацій та їх продукції: *Adidas, Armani, Dior, Dolce&Gabbana, Markt, Media, Nike, Rolex*, «Лонліпленет»/«Лонлі Пленет», при чому ці назви використовуються як в українському графічному оформлені, так і в англійському;

– поняття, пов'язані з кіноіндустрією: «*Apocalypse Now*», «*Cow and Chicken*», Юніверсал студіос, *Hollywood*, «*Kill Bill*», «*Midnight Sun*», Соні Пікчерз;

– назви телевізійних каналів, програм тощо: «*Comedy club*», *Fashion TV*, *Legalize*, Діскавері-ченел/діскавері-ченал, «Неинал Джеографік»: *А в ті місця, де їх ще нема, добралось захланне діскавері-ченал, і тепер туристи попруться туди* [9, с. 145];– *Ага. Твоя спостережливість заслужить тобі колись місце головного редактора «Неинал Джеографік»...*[9, с. 204].

Якщо говорити про явище трансплантації англiзму на рівні слова, показовим є використання письменниками варваризмів як повністю засвоєних слів, тобто з додаванням до слів англiмовного походження українських суфіксів чи флексій. Наприклад: *З переляку я змусила себе витіснити це слово з мого активного вокабуляру* [8, с. 213]; *Ви маєте улюблене місце на землі? Я – ні. Зате я маю улюблені патерни пейзажу* [8, с. 219]; *...Зате набуваю експірієнсу* [7, с. 82].

Важливою рисою сучасних художніх текстів є досить часте залучення цитат з англiмовних пісень, що в свою чергу зумовлено поширенням та популярністю західної музичної культури. Наприклад, цитата з відомої пісні *The Beatles*:

*Всім відомо, **past is golden*** [8, с. 64].

У вірші Іздрика «Аутодафе» знаходимо фразу з усім відомої пісні гурту *Queen* з альбому «[News of the World](#)»:

... я підпалюю все це щоб радісним був епілог

*я прикурюю світ і наспівую: **we are the champions*** [7, с. 337].

Зазначимо, що сучасні поети уводять англізми в українську лірику для надання їй колориту зображуваного середовища. Ми проаналізували дві збірки віршів, які є яскравими прикладами використання англізмів у сучасних постмодерних творах – це збірка віршів Михайла Жаржайла «Міліція карми» (2014р.) та поетична збірка Юрія Іздрика «Календар любові» (2015р.).

Збірка Михайла Жаржайла «Міліція карми» [4] складається з 3 розділів («ЕІО», «КАРІО», «ІМАІО») і містить в собі 82 вірші. 9 віршів цієї збірки мають англійську назву: «the doors», «karma militia», «wisdom», «america», «arizona», «by blue dnier's shore», «emergency», «let it be», «esthetic education». Значну кількість англійських запозичень письменник використовує у самих текстах. Серед них зустрічаємо фрази, написані кирилицею зі збереженням автентичного звучання: *коли ми з тобою бейб/ були у вимушеній розлуці* [4, с. 30]; *наносила неприродно яскравий мейк-ап* [4, с. 59]; *і на її лентоні не працює бездротовий інтернет* [4, с. 60]; *тим часом в останньому метро ніби в айріш-набі* [4, с. 92]; *а поки що тобі сняться часи проспериті* [4, с. 93]; *мухи як вибиті пікселі літа/ гріються у квартирі* [4, с. 160].

Найпоширеніший принцип включення англізму до прозового тексту – англійське словосполучення або речення. Михайло Жаржайло дуже часто і вміло використовує цей принцип і в поезії:

замість west-sid'у та east-sid'у

- шулявка-сайд, троєщина- (або теремки-) сайд [4, с. 57];

ashley канадійка

запитує на facebook

how is life for you in Ukraine? [4, с. 64];

тобі аплодує сік'юрімі, товариши аплодують:

браво, давай, you can do it! [4, с. 75];

when lilacs last in the door-yard bloom'd

when lilacs last in the door-yard bloom'd

when lilacs last in the door-yard bloom'd

тричі я не помічав нічого іншого [4, с. 80].

Оригінально представлено вживання цілих віршованих відрізків, що надає більше експресивності і привертає увагу інтелектуального сучасного читача.

karma police, arrest this man,/ he talks in maths, he buzzes like a fridge,/ he's like a detuned radio.../ (radiohead) [4, с. 57].

Проаналізувавши збірку Юрія Іздрика «Календар любові» [6], ми дійшли висновку, що з 365 віршів 116 мають назву англійською мовою, це 31,7% від загальної кількості. Цікавим є те, що назви деяких віршів складаються не з одного слова, як наприклад: «look», «gold», «enter», «future», а становлять цілу фразу: «take it easy», «there are more things», «far and wide» тощо. Привернуло нашу увагу і те, що у самих віршах на відміну від збірки М. Жаржайла «Міліція карми» автор використовує невелику кількість англійських слів чи фраз. Англomовна лексика зустрічається лише у 20 віршах (5,4%): «don'tgiveup», «take it easy», «моноліт», «салон», «а сонце», «мило», «future in the past», «pacific», «virtual insanity», «sonmghunter», «цивільна оборона», «дабстеп», «сафарі», «ефемерид», «аутодафе», «од-і-до», «школа виживання», «анамнез».

Висновки. Інтенсивне використання різних типів іншомовної лексики в прозі та поезії постмодерних текстів, таких, як іншомовні вкраплення і варваризми, визначається прагненням у такий спосіб вияскравити мову, надати їй сучасного звучання.

Крім того, уживані сучасними авторами неадаптовані/частково адаптовані новітні англізми ніби дистанціюють мовців-героїв художніх творів від пересічних громадян України старшого віку, які не вживають цих маркованих утворень, не знають англійської мови і, звісно, не розуміють цих новомодних висловлень представників нової генерації, їхньої «втаємниченої» мови. Наявність у мовленні різноструктурних англomовних вкраплень – це нібито брендовий знак відокремленої «просунутої» групи молоді, що вважають себе носіями не тільки української, а й англо-американської молодіжної культури, такими, що завдяки цим лінгвальним маркерам демонструють дистанціювання від недавнього минулого, яке називають «совком». Такі персонажі позиціонують себе у соціальному плані більш вагомими, більш

поінформованими, претендують на переваги прошарку, який активно послуговується «уривками англійського мовлення», над іншими мовцями українського соціуму.

Найчисленнішою групою сучасних англізмів як часових мовних ідентифікаторів художнього мовлення початку ХХІ ст. є вкраплення, не засвоєні ані графічно, ані граматично. Вони вживаються як маркери «осучаснення» мови, подій, героїв, зазвичай не зафіксовані в словниках іншомовних слів. Іншомовні вкраплення, що передаються засобами української графіки, але не освоєні граматично, тяжіють до варваризмів і реалізуються на рівні власних і загальних назв, структурно – на рівні слів, словосполучень, речень.

Англомовні вкраплення можуть виступати засобами мовної гри, наприклад, як явище паронімічної атракції, коли відбувається «жонглювання» смислами близьких за звучанням і написанням слів (*Ukraine – train; pausa / Russia – ruction? eruption? corruption?; пай і драйв, гай і гайд; джиніес і май ес, «2 Pizza» та туніца; «Cow and Chiken» і «Cow and Kitchen» тощо*).

Англомовні складники у композиції тексту є невід’ємними частинами. Зазвичай автор навіть не вважає за потрібне розтлумачувати значення не тільки окремо вжитих слів і словосполучень, а навіть і речень. Випадки спроби протлумачити або перекласти наведені англомовні фрази є вкрай нечисленними і зазвичай трапляються в ідіомовленні конкретних авторів.

Таким чином, характерною ознакою експресивізації посмодерного дискурсу слід визнати активну представленість різноструктурних одиниць англійської мови, які ніколи не вживаються нейтрально, а завжди конотовані.

Література

1. Андрухович Ю. І. Таємниця. Замість роману. Харків : Фоліо, 2007. 478 с.
2. Дереш Л. Культ : Роман. Харків : Фоліо, 2010. 219 с.
3. Жадан С. Anarchy in the Ukr : роман. Луганський щоденник / гол. ред. С. С. Скляр. Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2015. 240 с.

4. Жаржайло М. Міліція карми : збірка поезій. Київ : Смолоскип, 2014. 168 с.
5. Забужко О. Інструктор з тенісу. Сестро, сестро: Повісті та оповідання. Київ : Факт, 2004. С. 157–166.
6. Іздрік Ю. Календар любові/ гол. ред. М. Савка. Львів : ВСЛ, 2015. 432с.
7. Іздрік Ю. Подвійний Леон. Івано-Франківськ : Лілея, 2001. 200 с.
8. Карпа І. Жовта книга: 50 хвилин трави. Фройд би плакав. Сни Ієрихона/ передм. Ю. Іздрика. Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2010. 320 с.
9. Карпа І. Піца «Гімалаї» / передм. Ю. Іздрика. Харків : Книжковий Клуб «Клуб Сімейного Дозвілля», 2011. 400 с.
10. Лапінська О. М. Тематичні групи англіцизмів у мові українських художніх творів. *Мова і культура: наук. журнал*. Київ : Видавничий дім Дмитра Бураго, 2010. Вип.13. Т. II (143). С. 197-202.
11. Ставицька Л. Мовностильові тенденції в художній прозі 90-х років. *Українська мова* / red. S. Yermolenko. Opole : Uniwersytet Opolski – Instytut Filologii Polskiej, 1999. С. 153-169.

Тетяна ГОРАНЬСЬКА,
старший викладач
кафедри української та зарубіжної літератур
Університету Ушинського

ОСОБЛИВОСТІ РЕАЛІЗАЦІЇ ФЕМІНІСТИЧНОЇ ПРОБЛЕМАТИКИ У РОМАНІ Ш. БРОНТЕ «ДЖЕЙН ЕЙР»

This article is devoted to the study of feminist issues in Charlotte Brontë's novel "Jane Eyre". The writer's views on the place and role of women in Victorian England, gender relations, education, and the upbringing of women are analyzed in detail. It is found that Charlotte Brontë's views are reflected in her literary work,

ЗМІСТ

Авксентьєва Г. А. <i>Концепція екзистенціалізму в українській літературі</i>	4
Бандура Т. Й. <i>Імпресіонічні акценти в парадигмі текстотворення новелістики О. Кобилянської</i>	12
Боєва Е. В. <i>Стилістичний потенціал англізмів у структурі прозового та поетичного постмодерного дискурсу</i>	20
Горанська Т. В. <i>Особливості реалізації феміністичної проблематики у романі Ш. Бронте «Джен Ейр»</i>	31
Чудак С. <i>Наративні стратегії в романі Франка Тільє «Запаморочення»</i>	42
Авксентьєва Г. А., Акімов В. <i>Екзистенційна природа вибору у драматичній поемі Лесі Українка «Бояриня»</i>	52
Бандура Т. Й., Коваленко Г. <i>Екзистенційно-діалогічні засади вивчення сучасної української лірики в профільній школі</i>	62
Бандура Т. Й., Мороко М. <i>Жанрова дифузія як чинник оповідної структури роману Донни Тартт «Маленький друг»</i>	71
Боєва Е. В., Аракелян Р. <i>Можливості цифрових освітніх ресурсів у формуванні читацької компетентності школярів у процесі навчання української мови та літератури</i>	81
Боєва Е. В., Беляєвська В. <i>Переклад кінотексту за допомогою україномовних та англомовних субтитрів (на матеріалі кінофільму «20 днів у Маріуполі»)</i>	91
Кердівар Н. І., Буданова К. <i>Художній текст як свідок часу: викладання роману Марії Матіос «Солодка Даруся» із урахуванням історичного бекграунду</i>	99
Кердівар Н. І., Стоянова А. <i>Механізми розгортання детективної інтриги та її жанрові особливості в прозі Андрія Кокотюхи («Мисливці за привидами»)</i>	107
Кердівар Н. І., Чавдар О. <i>Особливості вивчення сучасної української прози в</i>	

Наукове видання

**ТЕОРІЯ ТА ПРАКТИКА АНАЛІЗУ ХУДОЖНЬОГО ТЕКСТУ:
СУЧАСНІ ВЕКТОРИ ДОСЛІДЖЕНЬ**

Збірник наукових статей

ВИПУСК 3

Підп. до друку. Формат 60х90/16. Папір офсетний.

Гарний «Times New Roman» Друк цифровий. Ум. друк. арк. 11.

Наклад 100 пр.

Видавець Букаєв Вадим Вікторовий

вул. Пантелеймонівська 34, м. Одеса, 65012.

Свідоцтво суб'єкта видавничої справи ДК № 2783 від 02. 03. 2007 р.

Тел. 0949464393, email – 7431391@gmail.com